

[Kirsten Jacobsen]

ger, er i overensstemmelse med det medlemsforslag, som er vedtaget i Nordisk Råd.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne yderligere stille undervisningsministeren det spørgsmål, om det ikke ville være ønskeligt, at man netop fik en anerkendelse af kiropraktoruddannelsen på den måde, at den er offentlig.

Jeg mener, kiropraktik har vist sig at være gavnlige i mange behandlingssituationer, og derfor kunne jeg godt tænke mig, om undervisningsministeren ville oplyse, om man har til hensigt at lave en sådan uddannelse på et senere tidspunkt, hvor der måtte være bedre råd til det.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det første spørgsmål lød, om min holdning er i overensstemmelse med det forslag, der blev vedtaget i Nordisk Råd.

Ja, for så vidt som at jeg intet vil indvende mod, at man opretter en kiropraktoruddannelse i Odense. Men hvis de, der har stillet forslaget, regnede med, at den danske stat skulle have merudgifter ved noget sådant, har jeg altså her taget forbehold og sagt, at vi mener, vi har tilstrækkelig mange kiropraktorer i Danmark, og at vi derfor ikke synes, vi skal bruge penge på at udvide uddannelseskapaciteten til danske formål på dette felt.

Jeg har ikke taget medlemsforslaget med mig, men jeg tror, jeg kan huske, hvordan det var formuleret, og at det ikke var forudsat, at den danske stat skulle bruge penge på det.

Til hr. Hans Jørgen Jensen vil jeg sige, at der jo i høj grad er mulighed for at komme til kiropraktor i Danmark. Jeg ved det, for jeg har dårlig ryg for tiden, og jeg er såmænd selv ved at undersøge de samme muligheder. Der er altså kiropraktorer her i landet, og de bliver brugt. Jeg mener ligesom hr. Hans Jørgen Jensen, at de løser adskillige opgaver, uanset at der måske er nogle læger, der tvivler på gevinsten ved kiropraktikken.

Når hr. Hans Jørgen Jensen efterlyser anerkendelsen, er det måske, fordi han vil have et større offentligt tilskud til det, men det mener jeg ikke der er penge til. Det kan godt være, der er nogle, der vil sige, at det er urimeligt, at der ikke er større tilskud til kiropraktik, men det er der altså ikke i øjeblikket.

Jeg kan oplyse, at der er overordentlig mange behandlingsformer, som der ikke er tilskud til. Jeg behøver bare at nævne et emne som ordblindbehandling. Jeg har fået utallige henvendelser fra mennesker, der mener, at de har teknikker, der kan kurere ordblindhed, og som gerne vil have anerkendelse og offentlige tilskud. Og jeg kunne nævne masser af andre eksempler.

Jeg tror, det er klogt, at ministre ikke står i Folketingets spørgetid og mere eller mindre lover offentlig anerkendelse. På dette felt er vi desværre nødt til at henholde os til de sagkyndige. Og de, der ikke får anerkendelse, er vrede på de sagkyndige. Men hvis vi går bort fra at holde os til de sagkyndige, kommer vi fra asken og i ilden. Så bliver der først kaos på feltet.

Formanden:

Efter aftale går vi nu til spørgsmål nr. S 4, som er stillet af fru Kirsten Jacobsen til justitsministeren.

Spm. nr. S 112

4) Til *justitsministeren* af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren på baggrund af svaret på spm. nr. S 54 redegøre for, hvornår forældelsen indtrådte i de to overbelåningssager, der blev politianmeldt den 31. august 1989, og vil ministeren ligeledes oplyse, hvornår forældelsen af sagen af 16. februar 1989 (Skaga Hotel) indtræder, og hvornår statsadvokaten forventes at komme med sin indstilling om eventuel tiltale-rejsning?«

Skriftlig begrundelse

Det virker krænkende på befolkningens retssikkerhed, at oplagte ulovligheder ikke kan bringes for domstolene på grund af, at forældelse indtræder, mens sagerne er til behandling i statsmaskineriet.

Når der oven i købet er tale om monopolforetagender med statslig kontrol, er krænkelsen af retssikkerheden naturligvis endnu større.

Justitsministeren (Engell):

Fru Kirsten Jacobsen har stillet mig et meget konkret spørgsmål, og jeg skal forsøge at besvare spørgsmålet lige så konkret.